

Novi Red

#223

11 / 2025 (136)

Alfred Kotz

Ukaz in poslušnost Besede Hitlerjevimi vojakom

9. del

Ljudska skupnost

Poznate kolonije majhnih vrtov na obrobju velikih mest - udeležba v domovini, veselje ob cvetočih rožah in rasti praktičnih rastlin na tem kosu zakupljenega zemljišča. Človek bi pomislil, da se vsaj tu potrjuje skupnost, ki jo nosi globlji namen. Skoraj smo že pozabili, kako slabo je bila skupnost videti še pred nekaj kratkimi leti. Imeli smo praznik žetve, ki pa ni vedno nosil obraza naše skupnosti.

Spomnim se konca enega od takšnih festivalov. Pisane luči so ugasnile. Zaslišal se je zadnji smeh, nato pa je v tiho noč zaigral zapozneli glasbenik: "Deutschland über alles! - Kakšen

Otto Skorzeny

pogum! Nemčija je v Nemčiji postala v slabem okusu. Razjarjeni ljudje so se razburili. Počutili so se "izzvane". Nekaj tonov nemške himne je zanje pomenilo vojno napoved. Ljudje so bili obkroženi z bedo, Nemčija pa z bedo. Nemčija je bila pred svojo smrtno uro. Nemška srca so požrla krivoverstva političnih strank. O enakosti vseh s človeškim obrazom so pridigali, toda nekdo je bratu razbil lobanjo! Moški, ki so med delovnim dnevom stali ob strojih, niso čutili veselja ob zamahu kladiv in vrtenju zobnikov. Nič drugega niso peli kot pesem globokega sovraštva.

Ti ljudje se niso imeli za gospodarje strojev, temveč za njihove služabnike. V njih ni bilo ponosa, da so oni oblikovali močno jeklo, temveč so zobniki vladali ljudem, ker ljudje niso vladali sami sebi. Izgubili so se v mislih, ki so se prelile v sovraštvo, sovraštvo do nemškega ljudstva in do strojev, katerih namen je bil pravzaprav le služiti ljudem.

Življenje v Nemčiji se je od takrat močno spremenilo! V tako kratkem času! Nikoli tega ne pozabimo, da ne bi grešili proti temu, kar je postalo, in ga ponovno ogrozili! Nad tehnologijo stoji nemški človek. Nemški ljudje pa so postali tovariši. So gospodarji nad stroji in spet občutijo veselje nad žarečimi ščipalkami. Zdaj vedo: "Ukazujejo gospodarjem", rezultat teh ukazov in poslušnosti strojev pa ne služi le enemu poslovnežu, temveč celotnemu nemškemu narodu.

Še pred nekaj leti smo verjeli, da so stroji - ali izvajanje neke naloge - podjetje. Samo stroji in samo delo še vedno niso podjetje! Podjetje se ustvarja s pomočjo skupnosti vodenja in sledenja. Predstavlja harmonijo duha, ustvarjalnosti in materialov. Pameten premislek in spretne roke oblikujejo surovine in ustvarjajo izdelke, ki jih prodajalec prinaša na trg. Podjetje pa ima dušo, življenjski namen, ki je višji od preproste proizvodnje izdelkov in njihove prodaje za dobiček.

Hitlerjevi vojaki, zdaj stojite v podjetjih, ne glede na to, ali vas obdaja rjojenje motorjev ali tišina pisarne. Od vas je odvisno, da ne ustvarjajo le možgani in roke, temveč tudi srca ustvarjalcev, da je ljubezen vseh do njihovega dela in da je veselje do dela enostavno. Ne gre za dolgočasno uniformiranost, temveč za to, da se prizna vrednost vsakega od nas. Kajti vsak je enako pomemben. Toda nihče se ne sme delati pomembnejšega, sicer uniči veselje in vero drugega. Generalni direktor je pomemben. Pomembna je tudi čistilka, da ima čisto delovno mesto.

Podjetje za podjetjem, veliko in majhno, tovarne in delovna mesta na domu, vsi ustvarjajo skupnost ustvarjalnih Nemcev in enotnost življenjskih potreb za vse. Ta enotnost prerašča v Nemčijo, ki pripada tem ustvarjalnim ljudem in v kateri ni prostora za ljudi, ki samo jemljejo. To preraste v nemško ljudstvo. Posameznik o tem ne sme samo slišati. Izkusiti in razumeti jo mora. Najbolje jo razume skozi dejanja. Ti, Hitlerjev vojak, si dejanje! Ti moraš *živeti kot zgled* te skupnosti za ljudske tovariše! Tisti, ki mislijo, da lahko svojo nalogo opravijo z velikimi besedami in dejanji, niso Hitlerjevi vojaki. Pogledajte njihova usta in prste! Razbijajo, kar je zgradil Hitler; ranijo duše tistih, za katere se borimo in ki jih ne smemo izgubiti. Vsi Nemci nam pripadajo. To je odvisno od vsakega posameznega moškega in ženske.

Nihče od nas ne pripada samo sebi. Vsak pripada tudi drugemu, le da tega prej nismo vedeli. Vsak pripada drugemu, tako kot drugi pripada njemu. Odpor in stoječa stran ne pomagata. Vsi pripadamo drug drugemu, tudi če se tisočkrat srečamo na ulici in se ne pozdravimo. Povezani smo s skupnostjo, ne glede na to, ali jo zavračamo ali potrjujemo.

Da, povezuje nas tudi na zadnji poti. Če umre ta skupnost, umre ljudstvo. Pogosto se tej prisili uklonimo, ne da bi se tega zavedali. Toda tako škoda je, da se te skupnosti ne zavedamo vedno - živimo jo, doživljamo in jo veselo potrjujemo.

Pomislite na to: Ali bi kdo od nas sploh dobil kozarec vode, če ne bi drugi tovariši gradili cevi, drugi jih polagali, tretji upravljali črpališča, tako da bi bilo treba samo obrniti ročico? Ali pri zajtrku pomislite, da ima kruh za seboj dolgo pot? Da je neznani ljudski tovariš naklonil zemljo in posadil seme, da je nekdo posekal pšenico in prinesel žetev domov, da je nekdo spekel moko v kruh? Ne bi mogli hoditi domov s suhimi nogami, če ne bi drugi polagali kamna za kamnom in tako oblikovali pločnika, še drugi pa ne bi ustvarili odtočnega sistema za deževnico. Kdo je izdelal naša oblačila, kdo je zgradil železniški sistem, da bi vam služil? V množici srečujete tiste, ki so zgradili vaš dom. Ne prepoznate jih in jih ne pozdravite. Uživate v branju knjige, ki vas povzdiguje in vam pomaga razširiti perspektivo. Ali v dolgih nočeh pomislite tudi na osebo, ki jo je napisala za vas? Ali o mojstrih, ki so jo natisnili in zvezali? Ali lahko sami izdelate telefon, ki ga lahko zanesljivo uporabljate? Koga pokličete v stiski na bolniško posteljo ljubljene osebe? Pokličeš zdravnika, ljudskega tovariša in potem še enega. Vedno in povsod najdeš tihe priče, ki jih drugi ustvarijo zate, toliko jih je, da

jih sploh ne moreš zaznati. Od njih je odvisno vse vaše bitje. Vedite, da morate prenehati obstajati, če vaši ljudski tovariši prenehajo ustvarjati za vas! Nihče od nas se ne more umakniti iz te vezi, niti najbolj trmast samotar.

Želimo si vsaj skromno prizadevati, da bi se zavedali te vezi, da bi prispevali svojo ljubezen in zvestobo, da bi postala harmonija src. Dela in materiali so sicer hladni in brez veselja. Zato pri svojem delu in v svojem ljudstvu stojimo s svojo delavnostjo in ljubeznijo. Ni nam več težko prakticirati obzirnosti do drugih. Postane nam lahko, da od sebe odvržemo vse, kar bi lahko prizadelo druge.

Nemška ljudska skupnost je nekaj drugega kot uresničitev marksističnih sanj o enakosti. Naša skupnost temelji na krvnih vezeh, na vezeh ljudske vrste. Toda nepredstavljivo je, da bi vsi posamezniki postali osebni prijatelji. Lastnosti in sposobnosti so, hvala bogu, pri vseh drugačne. Nekdo je bolj napreden na intelektualnem področju, drugi ima spretne roke. Igralec violine ne more voziti tovornjaka s pivom, obrtnik pa ne more postati predsednik senata. Zahteve poklica povečujejo zahteve po izobraževanju. Intelektualna izobrazba zahteva večja sredstva, ki jih mora marsikdo strgati pod lakoto. Pravično je, da sodnik prejema večjo plačo kot njegov strojepisec, saj dolgo časa ni imel prihodkov, medtem ko jih je strojepisec že imel. Generalni direktor se mora - mora - oblačiti drugače kot njegov pismonoša. Mora - mora - imeti možnost, da se vključi v kulturni krog, ki ustreza njegovi intelektualni ravni.

Ljudski skupnosti ne škodi, če se za formalno priložnost obleče smoking, če predpisi ne zahtevajo uniforme. Vendar pa ljudsko skupnost moti, če najdemo napako pri ljudskem tovarišu v smokingu. Spodkopava ljudsko skupnost, če kritiziramo in zavidamo osebi z višjo plačo. Bolj bi se morali potruditi, da bi drugega bolje pogledali in ga razumeli, saj ima tudi on svoje skrbi. V naših rokah je, da fanta naučimo delavnosti in ambicioznosti, da bo postal sposoben in bo lahko zaslužil več.

Ne, razlike v rangi, razredu in intelektualnih interesih ne ovirajo ljudske skupnosti, ampak so nujne. Konstruktivna in skupna mora biti jasnost države in značaja ter razumevanje za drugega, ponos vsakega moškega in ženske, da je član nemške enotnosti. Delo plemeniti, če je pošteno. Zato je narobe, če nekdo reče: "Jaz sem 'samo' delavec!" S tem ponižuje samega sebe. V ljudski skupnosti ni nobenega "samo". Če pravilno misleči ulični čistilec svoje delo opravlja vestno in pošteno, potem opravlja plemenito službo za

narod. Ta človek stoji neskončno višje, kot stoji kakšen dostojanstvenik z značajem lopova.

To pa ne sme ovirati niti smokinga niti zidarskega predpasnika. Srce vsakega ljudskega tovariša mora biti toplo za drugega. Vse drugo sledi naravno. Potem nihče ne bo brez lastne krivde stradal ali zmrzoval, medtem ko bodo drugi živeli v razkošju, ne da bi si to zaslužili.

Hitlerjevci smo iz naše formacije - in skozi naše naloge - zrasli v ljudsko skupnost. Na nas je, da to skupnost oblikujemo in neuničljivo zasidramo njen temelj, to je pravičnost. Kakšni smo mi, takšni bodo tudi drugi. Vsi moramo izpolniti najvišji namen, služiti Nemčiji z vsemi svojimi močmi. Ta je odvisna samo od služenja. Zaslužek je le sredstvo za doseg cilja. Konec in cilj pa je služenje ljudstvu in domovini. Tako dojemamo skupnost nemškega ljudstva. Tako dojemamo Nemčijo. Na nas je, da poskrbimo, da ljudje nikoli več ne bodo preklinjali, ker igra trobentač: "Deutschland über alles!"

Nosilec - dolžnost - domovina

Večina Nemcev je šla skozi šole vojaških ustanov. Odveč je navajati ugotovitve o zunanjem vedenju. Vsak od nas, da, celo vsak nemški otrok ve, da vojak hodi pokončno. Vsakdo ve, da pokončen človek z značajem trdno stopi na zemljo, v nasprotju s tistimi, ki stopajo lahkotno. Za nas je samozavesten videz nemškega moškega naraven. Ta drža, ki jo še posebej pričakujemo od voditeljev, ni nič drugega kot izraz notranje zrelosti.

Pomembno je izobraževanje za to zrelost. Vendar ni edino odločilno. Prisotno mora biti namreč že nekaj, na čemer lahko vzgoja gradi in iz česar se lahko oblikuje določena oblika, tako da se nosilnost in delovanje ujemata. Predpogoj je moralni zakon v nas, občutek odgovornosti in pojem dolžnosti.

Če te vrednote ne obstajajo v nas, potem je naša domnevno dobra zunanja podoba le kostum ali maska. Izkazano, lepo zadržanost je treba razlikovati od praznine po tem, da se distanca do nepomembnosti ne le ohranja, temveč da se ohranja zato, da bi se zaščitilo tisto, kar je pomembno.

Pojem dolžnosti se pogosto zlorablja. Pogosto presenetimo sami sebe, ko si rečemo - odkrito priznajmo -, da se izognemo dolžnosti, ko se zabarikadiramo za konceptom dolžnosti. V življenju se zgodi, da smo občasno utrujeni,

da smo razdraženi, razočarani ali celo zagrenjeni. Takrat slišimo poceni izraz: "Opravljam svojo dolžnost in vse drugo mi je vseeno. Naj delajo, kar hočejo! Z ničemer drugim se ne bom ukvarjal!"

Kdor to pravi, je prišel do točke, ko se začne pozabljanje dolžnosti. "Vse drugo mi ni pomembno!" Kapitulacija? "Z ničemer drugim se ne bom ukvarjal!" Zavračanje službe, strahopetnost, dezerterstvo? Ne popustite, tovariši! Ali ste morda sami povzročili svoje težave? Ali ste bili morda upravičeno napeljeni nazaj do meja svojih zmožnosti? Ali je "drugi" morda v resnici boljši od vas? Ali morda trmasto poskušate z glavo teči skozi zid, ne da bi bili pozorni na to, kaj razbijate? Ali pa vam je primanjkovalo vpogleda in ste krtino spremenili v goro? Ste si zaslužili, kar ste dobili, in ali je vaš odnos nepravičen?

Vendar predpostavimo, da je druga stran res dala razlog za vašo zagrenjenost. Je bil šef slabe volje? Seveda samo skomignemo z rameni in odidemo. Ste zamudili napredovanje? Nič več? Ali so vas utrudile majhne vsakodnevne stvari? Vas je izčrpala ljubosumnost in podlost drugih ljudi? Bili ste šibkejši, čeprav ste mislili, da ste boljši. Ali so vas ljudje, v katere ste verjeli, razočarali? To je zagotovo slabo. Toda ali je za neuspeh posameznikov odgovorna celota? Raje pogledajte na dobre ljudi okoli sebe, ki jih sami ne bi smeli razočarati! Dostojne in pravilno delujoče ljudi puščate na cedilu, če se "ne ukvarjate z ničemer drugim". Nemčijo imamo radi takšno, kakršna je. To ne pomeni, da tiho sprejemamo napake, ki se pojavijo. Želimo biti v pomoč vsem dobrim ljudem, zoper slabše pa se boriti, kjerkoli smo jih srečali. Nasprotja so zakon narave. Svetlobi pripada senca; pozitivnemu pripada negativno. Veliko in bedno sta si blizu. Tudi na najvišjih točkah človekovega življenjskega izraza, na primer v boju med življenjem in smrtjo, stojijo visoki in nizki z ramo ob rami. Eden stoji z jasnim in čistim srcem pred večnostjo, tik ob njem pa je drugi, ki zgrabi imetje padlih. S ponosom gledamo na junaške osebnosti nemške zgodovine, vendar ne spregledamo, da so jih obdajali izdajstvo in nizkotnost. Koliko veličastja je nova Nemčija ustvarila v tako kratkem času z zvestimi srci in uglednimi, delavnimi rokami, toda koliko malenkosti in nizkotnosti je bilo treba najprej pomesti!

Naš pogled je usmerjen na vse, kar je veliko, kar nima nobene zveze s pljuvanjem in poliranjem, temveč predstavlja bistvo vsega lepega, plemenitega, močnega in zdravega. Poleg tega pa obstaja tudi majhno in grdo. Raste

navzdol in se plazi v višave, vendar lahko živi le v senci velikega. Naj vas ta majhnost ne zavede! Želi se zdeti velika. Nespretnost, pomešana s spretnostjo, okretnostjo in prilagajanjem, se zlahka predstavi kot pravi dosežek in resnična vrednost.

Lahko se odločite, ali boste potrdili eno ali drugo stran. Tu ni polovičarstva. Če potrdite majhnost, egoizem, krog oportunistov, potem ostanete tam. Če pa izberete stran pravih nemških ljudi, potem, tovariš, ne smete nikoli zapustiti. Razumemo tvojo grenkobo, ker jo čutimo tudi mi. Vidimo, da se spotikaš, vendar ti ne bomo dovolili, da padeš. Vodimo te nazaj k tvojemu cilju.

Kaj je "dolžnost"? Kaj je "drugi"? V skladu s pojmom osebe, ki si v resnici želi opravljati le "svoje delo" in ne "drugega", bi bila dolžnost le prisila, kot je izpolnjevanje zahtevane naloge. Če se nekaj zahteva, potem je v ozadju nekaj, kar se začne s prisilo. Takšna "dolžnost" je le uklonitev sili. Če smo v neko dejanje prisiljeni z grožnjo predpisov, potem naše dejanje postane prisila, ki nam je naložena od zunaj. Mi pa z dolžnostjo razumemo nekaj povsem drugega. Nekaj hočemo od naše notranjosti; gane nas moralna zahteva: naša ljubezen, naše prepričanje, naša potrditev življenja in naš občutek za skupnost. Te sile lahko v nas postanejo tako močne, da nam postanejo prisila, vendar to ni nič drugega kot najfinejša dolžnost iz srca. Takrat moramo storiti nekaj, kar si želimo storiti.

Tu se kaže visoka naloga vseh voditeljev, namreč skrb za dušo podrejenih, da se na težko prisilo, ki jim je naložena od zunaj, odzovejo s svojo željo, spoznanjem in veseljem. Od vodstvene sposobnosti vodje je odvisno, ali bodo drugi prisilo sprejeli z grenkobo ali pa jo bodo spodbujali s priznanjem, da je njegovo delo stvaritev njegovih intelektualnih darov ali spretnosti njegovih rok. Prostovoljstvo se rodi iz iste prisile; pripravljenost in poslušnost sta skupaj temelj pristne skupnosti. Pokazati se morata povsod, kjer nemški ljudje stopijo skupaj. Za celoto spet stoji prisila, velika, usodna, neusmiljena prisila, usmerjena v obstoj ali neobstoj, ki jo kot skupnost obvladamo le, če vsak od njenih delov obvlada mali svet svoje lastne prisile.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHREIBER DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFWAHRORGANISATION

Number 108   Ausgabe 1073   26. April 2017 (126)

Der Kampf geht weiter !

Nichtig leben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die antisemitenfeindliche Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Identität von Massenmord, Verbrechen, Verfolgung und Verlesung haben nicht abgebrochen, das Kino der genialis über unseren held geführten Adolf Hitler zu entdecken.

Alle Nationalsozialisten sind weniger arbeitslos, Völkern und Rassenmordern sehen Schutz an Schüler an Kampf um die Erlaubnis unsere weissen Völkern.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkern ist keine auch viel grösser als in der Vergangenheit.

Der vorerwähnte Gegenstand ist alles dabei, das Völkern - gegen alle weissen Völkern (?) - zu begreifen. Seine Mittel und Erwerbungs, Überlebungs und Rassenmordung.

Oh "Agit" oder "Slap", ich in Weltkrieg oder im Innenkampf, ich nie Propagandaarbeit befreit oder auf einem Schicksal als andere Art. Ich Nationalsozialist für eine Pflicht!

Heil Hitler!
Gerhard Lauck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Boletín de Noticias NS
www.nsdapao.org

#1005   18.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Informe frontal
Entrevista con Molly
Tercera parte

NSK: Sus proyectos actuales están obviamente relacionados con la filosofía y el arte.

Describe su opinión sobre el impacto de estos temas en la política.

Molly: Bueno, trato de seguir actualizando la galería de fotos, pero sobre todo me he concentrado en Adolf Hitler y el Ejército de la Humanidad (www.movingthehorizont.com/roth.htm). Estoy en 21 páginas ahora, y tengo mucho más que hacer. Entrar en la Segunda Guerra Mundial es un abrumador campo de masas de información. Damos información sobre una cosa y te encuentras con dos cosas más para investigar. Se siente un poco como si fueras un arqueólogo, desenterrando el pasado enterrado. Un pasado que prefieren no sacar a la luz. Podemos volver a agradecer a Internet la avalancha de información y fotografías. A lo largo de los años han salido a la luz cosas extraordinariamente raras.

the **NEW ORDER**

Number 179 (125)   Founded 1975   April 26, 2017 (126)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are neo-White indoctrination, culture distortion, and neo-ethnicity.

Whether "Agit" or "Slap", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Gerhard Lauck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je največji dobavitelj nacionalsocialističnega propagandnega gradiva na svetu. Objavlja na stotine knjig in revij v več deset jezikih. Gostuje tudi na stotine spletnih strani.

Obrazec za naročnino

( ) Naročnina na to revijo za naslednjih dvanajst številčk. 30,00 EUR ali 30,00 USD. [Prosimo, navedite, katero jezikovno izdajo želite!]

( ) Donacija - naša dejavnost je mogoča zaradi VAŠE podpore!

Name _____

Street _____

Mesto _____ Poštna številka _____

Land _____

(neobvezno) Elektronski naslov / telefon _____

Čeki naj bodo plačljivi na: **NSDAP/AO**

Pošljite na naslov: (Ali pa ne zapišite "NSDAP/AO".)